

Veliki Prasak

Velkiprasak.com

Marko Ekmedžić

**INTERVJU SA BILJANOM STOJKOVIĆ
(I DEO)**

Marko Ekmedžić

**GENETIČKA MODIFIKACIJA - NAUČNI
PRISTUP**

Damjan Halas

**NIJE PITANJE DA LI ĆE VAŠ POSAO BITI
AUTOMATIZOVAN, VEĆ KADA**

Broj 28 | Decembar 2018.

ATEISTI
SRBIJE

AUTOR SVETSKOG BESTSELERA *FIZIKA NEMOGUĆEG*

MIČIO KAKU BUDUĆNOST UMA

NAUKA U UZBUDLJIVOJ POTRAZI
ZA NAPREDNIJIM, SAVRŠENIJIM
I MOĆNIJIM UMOM

Sadržaj

ČITAOCI PIŠU KONKURS 2018.

**Nije pitanje da li će vaš posao biti automatizovan,
već kada** 6

Autor: Damjan Halas

Intervju sa Biljanom Stojković (I deo) 8

Autor: Marko Ekmedžić

**Duplerica: Genetička modifikacija - naučni pristup .
.....** 14

Autor: Marko Ekmedžić

ČITAOCI PIŠU, KONKURS 2018.

Skandalozno! Pop je..... 16

Autor: Miloš Todorović

O marihuani ukratko. 18

Autor: Miloš Babić

Hronika 21

Autor: Vladimir Božanović

Humor 26

Citati 28

VELIKI PRASAK
časopis Udruženja „Ateisti
Srbije“

Izdavač:
Udruženje „Ateisti Srbije“

Kontakt telefon:
+381 63 80 44 200

Glavni i odgovorni urednik:
Vladimir Božanović

Redakcija:
Marko Ekmedžić
Miloš Đuričić
Predrag Stojadinović
Tatjana Manojlović

Prevod:

Lektor:
Aneta Stojković

Dizajn i prelom:
Miloš Marković
Vladimir Božanović

50 kognitivnih pristrasnosti

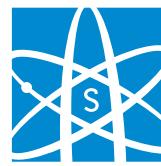
za koje treba da znate.

Predrag
Stojadinović

HELIKS

Kognitivne pristrasnosti možda izgledaju kao bezopasne zablude, ali u njima leži koren ratova, nasilja i patnje u svim oblicima. Niko od nas ne može da reši probleme zbog svih pogrešnih odluka, donetih kao posledica kognitivnih pristrasnosti. Ali zato svako može da pruži doprinos, bar u granici svojih mogućnosti, ako se upozna s ovim, tako čestim, mehanizmom pravljenja grešaka. Verovatno ćemo u mnogim primerima navedenim u knjizi 50 kognitivnih pristrasnosti za koje treba da znate lako prepoznati druge ljude, ali će nam trebati dosta snage i hrabrosti da ponegde prepoznamo i sebe. To je ipak vredno našeg truda, jer time pravimo dobar korak ka stvaranju mehanizma donošenja ispravnih odluka, što je važno za izgradnju sopstvene ličnosti.

ATEISTI
SRBIJE

U ovom broju:

O marihuani ukratko

Marihuana je odličan analgetik (sredstvo protiv bolova), možda najbolji koga trenutno imamo.

strana 18.

Autor: Miloš Babić

Intervju sa Biljanom Stojković

Nauka nije zainteresovana za Biblijске priče i fantazmagorije, već se bavi realnim svetom.

strana 8.

Autor: Marko Ekmedžić

Duplerica: Genetička modifikacija - naučni pristup

Genetički inženjering je pojam koji se koristi da opiše biotehnološke metode koje koriste naučnici da bi na direktni način manipulisali genomom nekog organizma.

strana 14.

Autor: Marko Ekmedžić

Skandalozno! Pop je...

Lekar dilovao drogu – ništa posebno.
Pop dilovao drogu – skandal!

strana 16.

Autor: Miloš Todorović

web: ateisti.com i velikiprasak.com
e-mail: redakcija@velikiprasak.com

Foto:

Nije pitanje da li će vaš posao biti automatizovan, već kada

<https://i.warosu.org/data/g/img/0550/72/1465923804646.jpg>

Intervju sa Biljanom Stojković (I deo)

biljana-stojkovic-02

https://pbs.twimg.com/profile_images/851095404015996929/gGSN-hdrY.jpg

biljana-stojkovic-03

<https://timokpress.rs/wp-content/uploads/2018/10/biljanastojkovic-profesorkabiyologije.jpg>

genetska mutacija

<https://geneticliteracyproject.org/wp-content/uploads/2018/03/mutation-3-28-18.jpg>

pseudonauka

<https://errorstatistics.files.wordpress.com/2015/09/imgres1.jpg>

Skandalozno! Pop je...

<https://www.24sata.hr/media/img/a9/f8/e5f4e50f16d031c78dd0.jpeg>

O marihuani ukratko

1

<http://fakulteti.edukacija.rs/wp-content/uploads/2016/04/marijuana-890x395.jpg>

2

<https://istinevszablude.files.wordpress.com/2015/11/cannabis-pot.jpg?w=319&h=212>

3

<http://web-tribune.com/wp-content/uploads/2016/03/lekar-kana-bis-marihuana.jpg>

4

<https://www.altamirarecovery.com/wp-content/uploads/2018/06/Can-Smoking-Marijuana-Cause-Schizophrenia-855x570.jpg>

hronika

Mihajlović

https://pbs.twimg.com/profile_images/437955226935361536/QC-5jEtm_400x400.jpeg

Bulović

https://lh3.googleusercontent.com/yMb_26DmPa8ty7XPACjn4yg-PqS-AMDBrXGfvuAi7Qjs9zap7xIRQgPZreU-qHeFcNDu=s106

Diković

http://www.mod.gov.rs/multimedia/fotogalerija/foto/ban_4283_1509374787.JPG

Vučić

https://www.danas.rs/wp-content/uploads/2017/11/DSC_0178-1.jpg

Telekom

<https://rs.n1info.com/Picture/206776/jpeg/telekom-orden-tanjug.jpg>

Rešenje

<https://gerila.rs/wp-content/uploads/2018/01/DTVv-slX4AAwPwi.jpg>

NIJE PITANJE DA LI ĆE VAŠ POSAO BITI AUTOMATIZOVAN, VEĆ KADA

Kojim god poslom se bavite, fizičkim ili intelektualnim, morate prihvati mogućnost njegovog automatizovanja.

Možda trenutno zvuči surovo, ali je činjenica da će vaš posao u naradnih 20 godina verovatno biti automatizovan. Bez obzira koliko ste dobar kuvar, automatizovani sistemi za spremanje hrane¹ će spremiti bilo koje jelo iz njihove baze podataka sa većom preciznošću nego što biste Vi ikada mogli. I da ste naučili svaki metar grada radeći kao kurir, roboti za isporuku² će brže i efikasnije isporučiti pakete na bilo koju lokaciju. Već decenijama ste ekspert za neku medicinsku oblast? Nije bitno, jer će softverski paket baziran na dubokom učenju³ pacijentima dostaviti precizniju dijagnozu od vas u 99% slučajeva. Možete imati završen master u određenom jeziku, ali će prevodilac sa ugrađenom veštačkom inteligencijom⁴ i dalje prevoditi tekst ili razgovor bolje i brže od vas. Kraće rečeno, kojim god poslom se bavite, fizičkim ili intelektualnim, morate prihvati mogućnost njegovog automatizovanja.

Dugo je važilo mišljenje da su intelektualni poslovi imuni na automatizaciju. „Idi uči školu da imaš dobar posao“ naši roditelji bi nam često govorili. Uglavnom se

automatizacija koristi kao sinonim za robote koji olakšavaju fizičke poslove, ali često ne uzimamo u obzir da su mnogi intelektualni

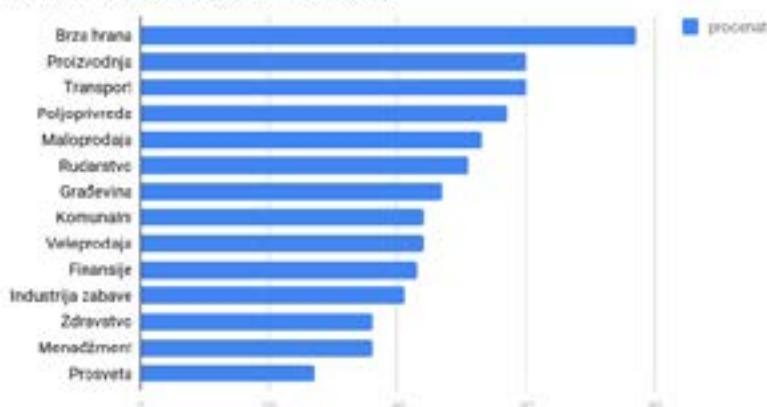
poslovi danas uveliko olakšani ili potpuno otklonjeni zahvaljući računarima. Posao računovođe za koji je nekada bila potrebna diploma danas može da radi gotovo svako sa završenim kursom o Microsoft Excel-u. Mala i srednja

preduzeća koja su nekada morali da zapošljavaju i po nekoliko sekretarica danas sve češće imaju automatizovanu govornu poštu ili chat botove na njihovoj facebook stranici koji automatski odgovaraju mušterijama na najčešće postavljena pitanja bez ikakve potrebe da se umeša „pravi“ zaposleni sa druge strane. Čak ni kreativni poslovi nisu imuni, pa sve češće možemo da se susretnešmo sa aplikacijama poput Ditty-ja⁵ koja tekst koji unesete pretvori u pesmu čija melodija i tekst idu rame uz rame, poput pop pesama koje su pravljene sa namerom da vam ostanu urezane u sećanju. Još jedan primer je BeCasso⁶, aplikacija koja pretvara vaše fotografije u slike koje su u stilu čuvenog slikara Pabla Pikasa.

Naše društvo ne razmišlja previše o posledicama automatizacije zbog toga što su sigurni da na njih neće uticati ili zbog toga što misle da je ona previše daleko da bi direktno uticala na njihov svakodnevni život. „Otto kamioni“⁷ firme Uber već neko vreme prevoze robu sa jednog na drugi kraj Amerike, a automobili Guglove podfirme „Waymo“⁸ već godinama voze gradovima Kalifornije bez vozača. Uzevši u obzir da nezvanično u

Srbiji trenutno radi oko 34000 profesionalnih vozača koji se bave prevozom robe i putnika, naivno je misliti da ovakva tehnološka revolucija neće imati uticaj i na lokalnu i na globalnu ekonomiju. Iako je do sada važilo pravilo da se poslovi koji su se gasili kao posledica automatizacije zamenili novim, modernijim poslovima, to u ovakvim uslovima više neće biti slučaj, jer jednostavno više nema inicijative da budu zamenjeni čim ih roboti izvršavaju efikasnije i jeftnije.

Rizik automatizacije prema sektoru

Izvor: McKinsey Global Institute

Možemo i živeti u budućnosti: u društvu u kome po prvi put nije potrebno raditi da bi se lepo živelo.

Istraživanje je pokazalo da gotovo polovina poslova tehnički može biti eliminisano već danas⁹. Jedini razlog što lanac kafića „Starbucks“ nije eliminisao osoblje iako kafa može biti spremljena isto toliko dobro mašinom za tople napitke je zbog toga što je jedan od glavnih razloga što ljudi idu u kafiće to da bi imali fizički kontakt sa drugim ljudima. Mnoge državne firme mogu automatizovati razne poslove da bi smanjile troškove građana. Jedan primer je Železnica Srbije koja može da automatizuje kupovnu karata i tako smanji ili potpuno eliminiše potrebu za kondukturma. Pošta Srbije može web servisima omogućiti svaki vid finansijskih transakcija unutar zemlje ili automatizovati isporuku paketa, što bi znatno smanjilo potrebu za radnicima na šalterima. Razlozi što se ovakvi koraci za sada ne primeđuju su, uglavnom, politički. I šta raditi kada „sudnji dan“ za našu radnu snage dođe? Kao individualne osobe, ne možemo ništa, ali kolektivno kao građani pred nama su mnoge opcije. Možemo se vratiti u prošlost, tačnije u sistem Jugoslavije i Sovjetskih Država u

kome svi imaju posao, bez obzira koliko je apsurdan ili nepotreban, samo zbog toga da ne bi došlo do masovnih protesta i nezadovoljstva u narodu. Možemo i živeti u budućnosti: u društvu u kome po prvi put nije potrebno raditi da bi se lepo živelo. Sva dobra i servisi koje roboti stvore mogu ići ljudima da žive lagodnije i bolje. Ekonomisti već duže vreme diskutuju o ekonomskom sistemu „osnovnog univerzalnog dohotka“¹⁰ koji se zalaže za bezuslovnu i redovnu novčanu pomoć svakom građaninu koji se finansira od uvećanih poreza bogatih, čime se tržište održava živim, a eliminiše ekstremna nejednakost među klasama ljudi. Ovakvi eksperimenti su se pokazali veoma uspešnim u zemljama poput Finske¹¹. Na nama je da odlučimo da li ćemo da strahujemo od automatizacije ili da je prihvatimo raširenenih ruku, kao prvu stazu ka utopijskom životu u kome su ljudi slobodni da provedu život bez lanaca koje sa sobom nosi posao bez koga smo osuđeni na siromaštvo.

linkovi:

- 1 <http://www.moley.com/>
- 2 <https://www.starship.xyz/>
- 3 <https://www.ibm.com/watson/health/>
- 4 <https://futurism.com/ai-translator-microsoft/>
- 5 <https://zyamusic.com/products/ditty>
- 6 <https://www.digitalmasterpieces.com/becasso/>
- 7 <https://www.uber.com/info/atg/truck/>
- 8 <https://waymo.com/>
- 9 <https://www.economist.com/graphic-data/2018/04/24/a-study-finds-nearly-half-of-jobs-are-vulnerable-to-automation>
- 10 https://sr.wikipedia.org/wiki/Osnovni_dohodak
- 11 <https://www.theguardian.com/world/2018/apr/23/finland-to-end-basic-income-trial-after-two-years>

Intervju sa **BILJANOM STOJKOVIĆ**

Na osnovu svih dosadašnjih podataka, verovatnoća da ćete preuzeti gen iz GMO, nakon što ga pojedete i svarite, jednaka je verovatnoći da će vam se to isto desiti sa bilo kojom „prirodnom“ hrana. Dakle, šanse su zanemarljive.

Postoji li razlog da se bilo ko plasi da će mu od GM hrane izrasti ljubičasti pipci, crvena kresta ili se među prstima pojaviti plovne kožice? Da se genetička slika tako lako menja, ne bismo li već odavno izgledali kao živina, s obzirom na to koliko se živine svakodnevno pojede širom sveta?

Kao evolucijski biolog, ja bih apsolutno uživala u proučavanju živog sveta koji bi se toliko intenzivno menjao i vremenom sve više ličio na organizme koje jede. Zamislite samo da postoji takav mehanizam promena – krava bi zasigurno

počela da vrši fotosintezu i bila bi prekrivena listovima umesto dlakama, vuk bi verovatno skakutao i mahao svojim zećjim ušima ili kljunom kljucao zrnevlje, ukoliko je prethodno preferirao živinu u ishrani, a kod ljudi bismo na prvi pogled mogli da vidimo da li su vegeterijanci ili vole meso ili ribu. Bilo bi super da neko napravi SF igrani film sa ovom temom – mogućnosti su zaista neograničene, a evolucijski principi ne bi ni najmanje ličili na ove koji realno postoje! Rado bih se prepustila takvim kreativnim maštarijama. U stvarnom životu, ipak, nema ovakvih dešavanja te ne posto-

ji opasnost da ćete ikada fizički zaličiti na kokošku. Evolucionalna istorija živog sveta jeste preputna događaja premeštanja gena iz jedne u drugu vrstu, i mi to možemo detaljno rekonstruisati metodama komparativne genomike, ali takođe razumemo da se to ostvarivalo sasvim specifičnim (danas opisanim) molekulskim mehanizmima koji su kod višečelijskih organizama uvek uključivali vektore, kao što su virusi. Takođe, što je složeniji organizam, mehanizmi odbrane njegovog genoma evoluirali su ka većoj suptilnosti i efikasnosti, što horizontalni transfer gena čini sve manje verovatnim. Sama laboratorijska praksa genetičke modifikacije, kojom se prave GMO, imitira prirodne mehanizme transfera i nailazi na velike teškoće upravo zbog brojnih načina „odbrane domaćina“ od „stranih“ DNK fragmenata. Svaka genetička modifikacija pažnju posvećuje, između ostalog, i analizi mogućnosti da se novoubačeni gen nekontrolisano premešta u genome drugih organizama, npr. u organizme koji pojedu GMO. Na osnovu svih dosadašnjih podataka, verovatnoća da ćete preuzeti gen iz GMO, nakon što ga pojedete i svarite, jednaka je verovatnoći da će vam se to isto desiti sa bilo

kojom „prirodnom“ hranom. Dakle, šanse su zanemarljive.

Možete li ukratko objasniti razliku između genetičkih modifikacija i ukrštanja?

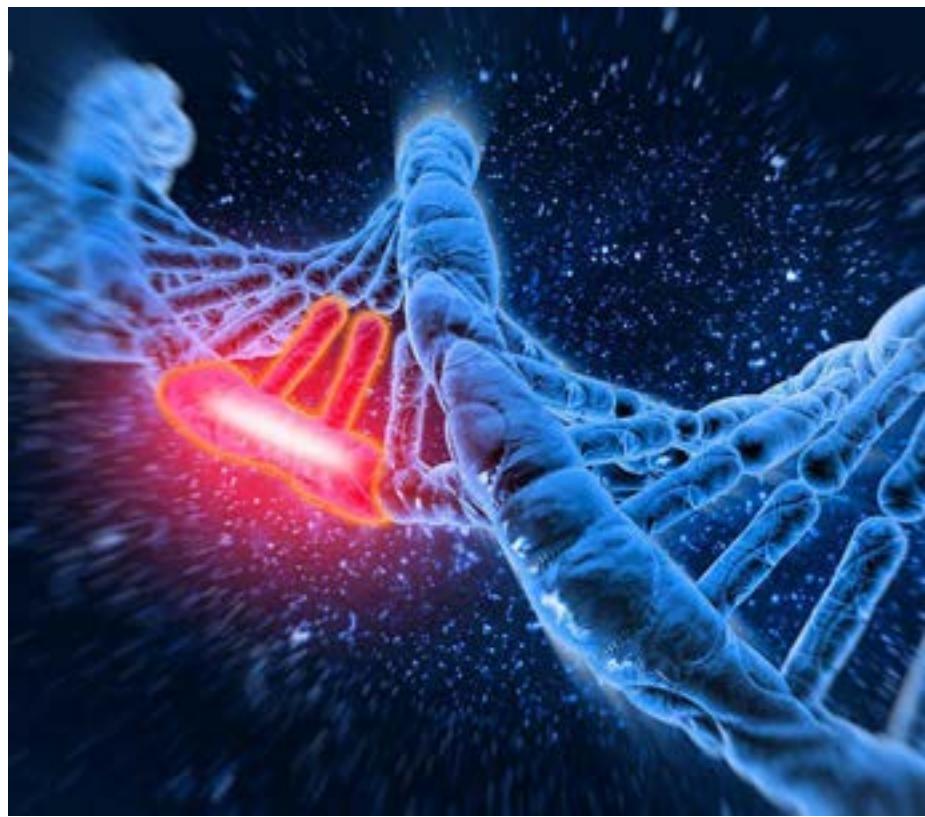
Ukrštanje podrazumeva postojanje mame i tate, tj. njihovih gameta (jajnih ćelija i spermatozoida) koji sadrže sopstvene kombinacije gena i čijim spajanjem nastaje oplođena jajna ćelija i nov organizam. Zahvaljujući spajanju genetički različitih gameta, svaki nov organizam je jedinstven po kombinacijama gena. Važno je

Čovek je tokom 10 000 godina koristio ove mehanizme za domestikaciju biljaka i životinja. Biotehnološka praksa veštačke selekcije podrazumevala je odabir jedinki koje nose neke osobine povoljne za ljudsku upotrebu (npr. krave sa više mleka, trava sa većim seme-nom, itd.) i ukrštanje tih jedinki kako bi se njihove varijante gena prenеле na sledeću generaciju. Dakle, mnogo pre ikakvog znanja o genetici i genetičkoj osnovi osobina organizama, zapažanje da su potomci slični svojim roditeljima omogućilo je ljudima u ranom

interesa.

U današnje vreme, zahvaljujući našem dubokom znanju o tome šta je i kako funkcioniše genetički materijal, kao i razvoju precizne tehnologije u molekularnoj biologiji, genetičke modifikacije možemo vršiti direktno. Gen možemo „ugasiti“ umesto da ga godinama postepeno izbacujemo iz genofonda; možemo direktno izazvati mutacije koje su nam interesantne, a ne da čekamo njihove „prirodne“ pojave; a možemo i ubaciti gen iz jedne u drugu vrstu (tehnologija rekombinantne DNK). Još jednom

Mnogo pre ikakvog znanja o genetici i genetičkoj osnovi osobina organizama, zapažanje da su potomci slični svojim roditeljima omogućilo je ljudima u ranom neolitu da genetički modifikuju organizme.

naglasiti da se u procesu stvaranja gameta dešavaju različite mutacije u genima, što dovodi do pojave novih genetičkih varijanti u novim generacijama. Na ovaj način formira se raznovrsnost organizama i pokreće se evolucija živog sveta.

neolitu da genetički modifikuju organizme. Praksom veštačke selekcije, neke genetičke varijante su „izbacivali“ iz genskog fonda kultivisane vrste, a neke mutacije su favorizovali zbog njihovog pozitivnog uticaja na svojstvo od

moramo naglasiti, premeštanje gena iz jedne u drugu vrstu nije „neprirodan“ proces, ali svakako jeste veoma redak kod savremenih organizama. Trikovi kojima se služimo u modernoj biotehnologiji jesu trikovi same prirode!

Kako procenjujete stanje svesti prosečnog građanina ili građanke Srbije danas, a u kontekstu raznih teorija zavere, u odnosu na stanje svesti pre dvadesetak ili pak tridesetak godina?

Moj utisak je da 21. vek definitivno jeste vek „stupidizacije“ (zaglavljuvanja) stanovništva na čitavoj planeti, ne samo u Srbiji. Nisam sklona da o toj tendenciji razmišljam kao o osmišljenom projektu tajnog društva svetskih moćnika, već kao o neminovnoj posledici suštinske promene društvene paradigme na globalnom nivou. Sve ideologije, kao specifične ideje vodilje o razvoju svakog pojedinačnog društva, umrle su

pre četrdesetak godina. Kada nemate ideologiju, nemate ni promišljanje o tome u kom pravcu treba organizovati i oblikovati društvo. Jedina preostala vrednost jeste – novac. Funkcionisanje svakog aspekta društva, uključujući i obrazovanje, svedeno je na platežnu moć svakog pojedinca. Definitivno smo izgubili oslonac koji smo nekada imali u kako-tako organizovanoj zajednici i sada se svako od nas oseća prepustenim nepredvidivoj budućnosti u kojoj vam jedino novac može dati sigurnost. A novac definitivno nije stimulus za duboka promišljanja i žđ za znanjem.

Suštinski, svi trendovi koje sam ovde opisala imaju dve glavne posledice. Prvo, obrazovanje vam neće nužno doneti novac koji je postao jedina vrednost. Logična posledica je strahovit pad pismenosti i opšteg obrazovanja u savremenom svetu. Drugo, osećaj panične nesigurnosti u odsustvu funkcionalne zajednice i društveno organizovane podrške pojedincu, inicira sklonost ka mističnim projekcijama nekakvih nevidljivih neprijatelja koji vrebaju iza svakog čoška, što je suština teorija zavere. A budući da nemate obrazovanje, pa samim tim nemate ni informacije niti razvijen mentalni sistem kritičke analize pojava i događaja, lako je prepustiti se verovanju u nevidljive zaverenike, što makar na emotivnom planu pruža zadovoljenje naše potrebe da razumeemo sopstveni jad.

Znamo da je obrazovanje u našoj zemlji sve lošije. Deca izlaze iz školskog sistema, a da često čak i ne razumeju osnovne principe npr. evolucije. Imate li informa-

ciju kakva je situacija na tom području u nekim drugim zemljama i šta bi po vašem mišljenju trebalo da se promeni u našem obrazovnom sistemu?

– i po ugledu i po zaradama. Kod nas ne postoji ništa od toga. Obrazovna struka je potpuno ponižena, a obrazovanje se suštinski smatra nepotrebnim luksuzom

Postoje svetli primeri obrazovnih sistema u nekim evropskim državama (pre svega u Finskoj), gde se intenzivno radi na unapređivanju metodike rada u školama. Pristup učeniku je dinamičan, zahtevi koji se pred njih postavljaju prilagođeni su uzrastu, a način prezentovanja gradiva je interesantan i uključuje angažovanje dece. Svako dete može naučiti bilo šta samo ukoliko umete da s njim radite. Poseban element u celoj toj jednačini je izuzetno oštra selekcija studenata koji će se školovati za nastavnike, a to se može postići samo ukoliko je nastavnička profesija visoko cenjena u društvu

koji ne bi trebalo biti obaveza države.

Antiintelektualizam, tj. svođenje obrazovanja na zadovoljavanje potreba kapitala za radnom snagom, postao je deo svih obrazovnih zakona. Urušavanje značaja znanja vidimo i kroz selekciju političkog kadra na vladajućim pozicijama i u Skupštini. Najveći broj tih ljudi nema završene škole ili ima nekakve kupljene i ili plagirane diplome, što je najbolja demonstracija marginalizacije svake struke. Skoro da je postalo sramota biti zaista obrazovan!

Da bismo promenili ovaj na-

Kada nemate ideologiju, nemate ni promišljanje o tome u kom pravcu treba organizovati i oblikovati društvo. Jedina preostala vrednost jeste – novac.

karadni sistem neophodno je, za početak, dovesti obrazovane stručnjake na političke i izvršne funkcije i na taj način pokazati da nam je obrazovanje ponovo postalo bitno. Po mom mišljenju, važno je nametnuti nastavnicima obavezu da osavremenjuju nastavu na svaki način, a ujedno im dati veliku autonomiju u načinu na koji će raditi. Konačno, važno je vratiti dostojanstvo toj veoma važnoj struci i ljudima koji našu decu obrazuju.

U Srbiji sve više jačaju kreacionističke struje, ili je makar takav utisak. Da li postoji i koja je potencijalna opasnost od takvog pristupa „nauci“?

sovana za Biblijske priče i fantazmagorije, već se bavi realnim svetom. U svakom obrazovnom sistemu biće klinaca koji će razumeti nauku i jednog dana postaće ozbiljni istraživači. Problem je, međutim, u tome što će, zavisno od društvene klime, manje ili više naučnih saznanja stizati u škole, a to svakako utiče na formiranje svesti većinskog stanovništva. Za nauku su od presudne važnosti racionalno promišljanje, skepticiзам, upitanost, kritičko mišljenje i kreativnost. Kroz učenje o nauci razvijate takve kvalitete, a izbacivanjem nauke iz škola stimulišete poslušnost, intelektualnu lenjost i neupitne autoritete – bilo da su oni natprirodni ili „ovozemaljski“ vladari. Dakle, opet stižemo do

nim časopisima. Kao i u svakom aspektu srpskog društva, vladajućoj garnituri važan je provizoriјum, dok sagledavanje budućnosti i ulaganje u prave vrednosti nisu bitne stavke u agendi.

Jedna od najporaznijih rečenica, koja je već postala opšteprihvачena, jeste da su iz Srbije „otišli najbolji“. Činjenica je da veliki procenat obrazovanih odlazi iz ove zemlje, ali to nisu nužno najbolji. Ja poznajem svoje studente i znam da su mnogi među najboljima ostali ovde. Pokažimo im poštovanje umesto da ih automatски degradiramo.

Šta mogu da im poručim? Bavljenje naukom u ovoj zemlji je mala oaza zdravog razuma i možete osetiti veliko zadovoljstvo kada

Nauka nije zainteresovana za Biblijske priče i fantazmagorije, već se bavi realnim svetom.

Priča o jačanju kreacionizma nasađuje se, u velikoj meri, na teorije zavere i njihovo masovno prihvatanje. U ovom slučaju potura se ideja da je evoluciona biologija, ali i čitava nauka, podmetačina nekakvih zaverenika čiji je osnovni motiv da udalje ljude od „jedine istine“ sadržane u Knjizi postanja, odnosno da ih etički degradiraju i osude na patnju na ovom ili „onom“ svetu. Manipulacija ovim primitivnim emocijama sastavni je deo konzervativnih političkih programa u svakoj savremenoj državi, pa i našoj. Zaista postoje prilično jasne korelacije između smanjenja nivoa obrazovanja i jačanja konzervativnih političkih partija, s jedne, i napada na nauku, s druge strane.

Što se same nauke tiče, kreacionizam za nju ne predstavlja direktnu opasnost. Nauka nije zaintere-

obrazovanja kao ključnog elementa u razvoju društva!

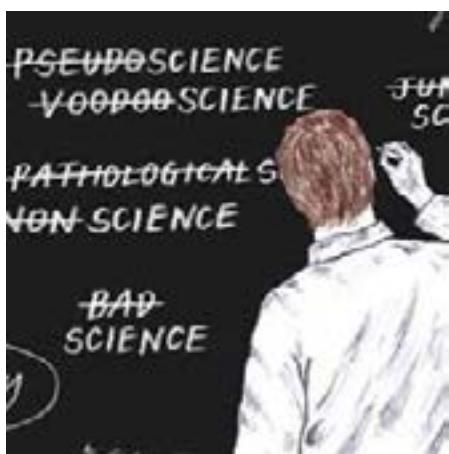
Fondovi za oblast nauke su u Srbiji veoma mali, Ministarstvo je gotovo pa karikalaturalno. Čemu mogu da se nadaju mladi naučnici u Srbiji i imate li neku poruku za njih?

Politička „elita“ u Srbiji nauku ne razume i smatra je nepotrebnim troškom. Postoje tragovi svesti o tome da je veoma lepo i korisno hvalisati se pred svetom da i ovde obitava nekakva naučna zajednica koja ide u korak sa savremenim trendovima. I zaista, moram reći da u Srbiji možemo prepoznati ogromne napore entuzijastičnih ljudi da, uprkos nakaradnom sistemu i odsustvu bilo kakvog poštovanja i razumevanja, ostvare dobre rezultate i objave ih u vrhunskim međunarodnim nauč-

uronite u svoju naučnu oblast koja vas izoluje od svega nakaradnog. Naša mala zajednica je pronašla načine da se poveže sa svetom i da radi zajedno sa svetski poznatim istraživačima. Zbog takvih veza, a ne zbog sistemskih rešenja ove države, mladi imaju mogućnosti da odu na studijske boravke i da se potom vrate i primene ono što su tamo videli. Ponekad imam utisak da smo napravili paralelni sistem koji funkcioniše uprkos nerazumevanju države i svim otežavajućim okolnostima. Meni je to veoma uzbudljiv, skoro pa disidentski poduhvat! Naravno, svaki mlad i obrazovan čovek mora sam odlučiti šta će učiniti sa svojim životom. Mnogi među njima i nemaju prevelikog izbora zbog nemaštine u kojoj se nalaze.

Svedoci smo da oko nas sve više

ima pseudonauke i, što je možda najgore, ljudi veoma često padaju na to (lekovi koji leče sve moguće bolesti, talismani, amajlje, molitve...). Kakav je, po vašem mišljenju, najefikasniji način borbe protiv toga, na ličnom (kako ubediti bližnje da soda bikarbona nije lek protiv svega, ili bilo čega) i na globalnom planu (koje korake bi trebalo država da sprovede kako ljudi ne bi nasedali na ovakve prevare)?

Ovim pitanjem se vraćamo na zaključak s početka našeg razgovora – obrazovanje je centralni problem našeg društva. Ovde bih dodala još jednu bitnu posledicu koja proizilazi iz male prosvećenosti društva, a to je relativizacija znanja. Neverovatno je da prosečan građanin ne ume da pravi razliku između mišljenja jedne estradne zvezde i stavova struke. Važno je

emoције i najgore delove društva, dajte priliku onim divnim, najboljim mladim ljudima da pokažu šta znaju i da argumentovano objasne javnosti šta je nauka, a šta diletantska pseudonauka. Kritičko mišljenje, koje počiva na znanju, skoro da je prestalo da postoji u javnoj sferi.

„Zahvaljujući“ antivakcinacijskim grupama i elementarnom nepoznavanju naučnog principa, procenat vakcinisane dece svake godine opada u Srbiji. Kakve posledice ovo može imati na našu zemlju (imajući u vidu da smo već imali talas malih boginja i da postoji mogućnost prelivanja epidemije poliomijelitisa sa bliskog istoka)?

Problem sa epidemijom malih boginja je najbolja ilustracija trenda relativizacije znanja i neodgovornosti države prema vrednostima i značaju svake struke. Demokratija i uvažavanje svačijeg mišljenja jesu važne civilizacijske tekovine, ali u pitanjima koja suštinski jesu naučna, ne može biti demokratije iz sasvim očiglednih razloga. Odličan primer za ovu tvrdnju dao je Janis Varufakis – kada želite da sagradite most, sigurno nećete demokratski odlučivati o parametrima statike, materijalima

objašnjenja, konsultacije sa strukom i poverenje u znanje je važan zadatak društva.

Kakvo je inače vaše mišljenje o ljudima koji se kriju iza struke ili titula, a bave se promovisanjem „sangejzinga“, korišćenja sirove ishrane ili pak nevakcinisanja dece, s obzirom na broj njihovih sledbenika i onih koji podržavaju takve stavove?

Mali je broj pravih stručnjaka koji će javno zastupati pseudonaučne budalaštine. U svakoj struci imate, naravno, i one koji nisu sasvim razumeli naučni princip ili vrednost naučnih dokaza. Nažalost, takvi likovi predstavljaju argument svim zastupnicima pseudonaučnih principa.

Meni su zanimljiviji ljudi koji svoje titule iz jedne oblasti upotrebljavaju kao autoritarnu argumentaciju u drugoj oblasti, o kojoj ništa ne znaju. Ja sam imala takvo iskustvo sa prošlogodišnjim napadom na evolucionu biologiju kroz neku peticiju za zabranu učenja evolucije u školama i fakultetima. Pokrećač peticije bio je lekar, a potpisnici, osim dva izuzetka, bili su ljudi koji veze nemaju sa biologijom. Najistaknutiji biolog među potpisnicima peticije poznat je

Neverovatno je da prosečan građanin ne ume da pravi razliku između mišljenja jedne estradne zvezde i stavova struke.

dati pravo svakom pojedincu da ima sopstveno mišljenje o bilo čemu, ali je takođe važno napraviti razliku u utemeljenosti svačijeg mišljenja. Odgovornost države je tu najveća. Umesto rijaliti programa koji promovišu najprizemnije

ili postupcima izgradnje, već ćete to prepustiti građevinskim stručnjacima. Potpuno je ista stvar i sa vakcinacijom. Ukoliko država to ne shvati, plašim se da ćemo biti svedoci tragičnih posledica. Ja ne zagovaram nekakve prisilne mere,

kao adventista, još iz studentskih dana. U toj peticiji bilo je napisano neverovatno puno budalaština koje su jasno oslikavale apsolutno nepoznavanje, ne samo evolucije, već i čitave biologije. Zanimljivo je da je pomenuti lekar suvereno koristio svoje zvanje hirurga kako

bi „pojačao“ sopstvene stavove i prikrio totalno nepoznavanje onoga o čemu priča. U javnosti, koja ne pravi razliku između struka, njegov „autoritet“ je sigurno ostavio traga.

onalnoj povezanosti i suštinskom razumevanju. Kada uporedite naše i strane školske programe, često ćete zaključiti da je, prema obimu naučnih fenomena koje treba obraditi, naše školstvo veoma ambiciozno. Neka deca, koja su

oduvек postojala kod nas, s tim što je taj prosek značajno opao u proteklih nekoliko decenija usled rapidnog urušavanja ugleda obrazovanja i profesorske struke. Što se univerziteta tiče, a ovde mogu sa sigurnošću da govorim

Neko je to veoma dobro objasnio – naš školski sistem pravi mali broj zaista izuzetnih na račun većinski niskog proseka obrazovanosti.

U skladu sa svime prethodno rečenim, kakva je vaša procena nivoa kvaliteta znanja koji današnji mali maturanti i maturanti nose sa sobom napredujući kroz školski sistem do akademskih i stručnih zvanja? Gde je, po vašem mišljenju, srpsko školstvo danas u odnosu na svet, ali i u odnosu na samo sebe iz vremena od pre 25 ili 30 godina?

Naše obrazovanje se teškom mukom pomera od starih pristupa obrazovanju u kojima je važno memorisati gomile podataka bez da se insistira na njihovoј funkciji

veoma zainteresovana za učenje, promišljanje i pokazuju visoke kapacitete, mogu, čak, i vrlo dobro profitirati od takvog školskog programa i biti značajno obrazovanija od svojih vršnjaka iz drugih zemalja. Međutim, većinski to nije dobar pristup, pa od velikih ambicija završimo u nepoznavanju elementarnih stvari zato što nismo izdvojili bitno od nebitnog ili naglasili logiku onoga što deca uče. Neko je to veoma dobro objasnio – naš školski sistem pravi mali broj zaista izuzetnih na račun većinski niskog proseka obrazovanosti. Mislim da je takva situacija

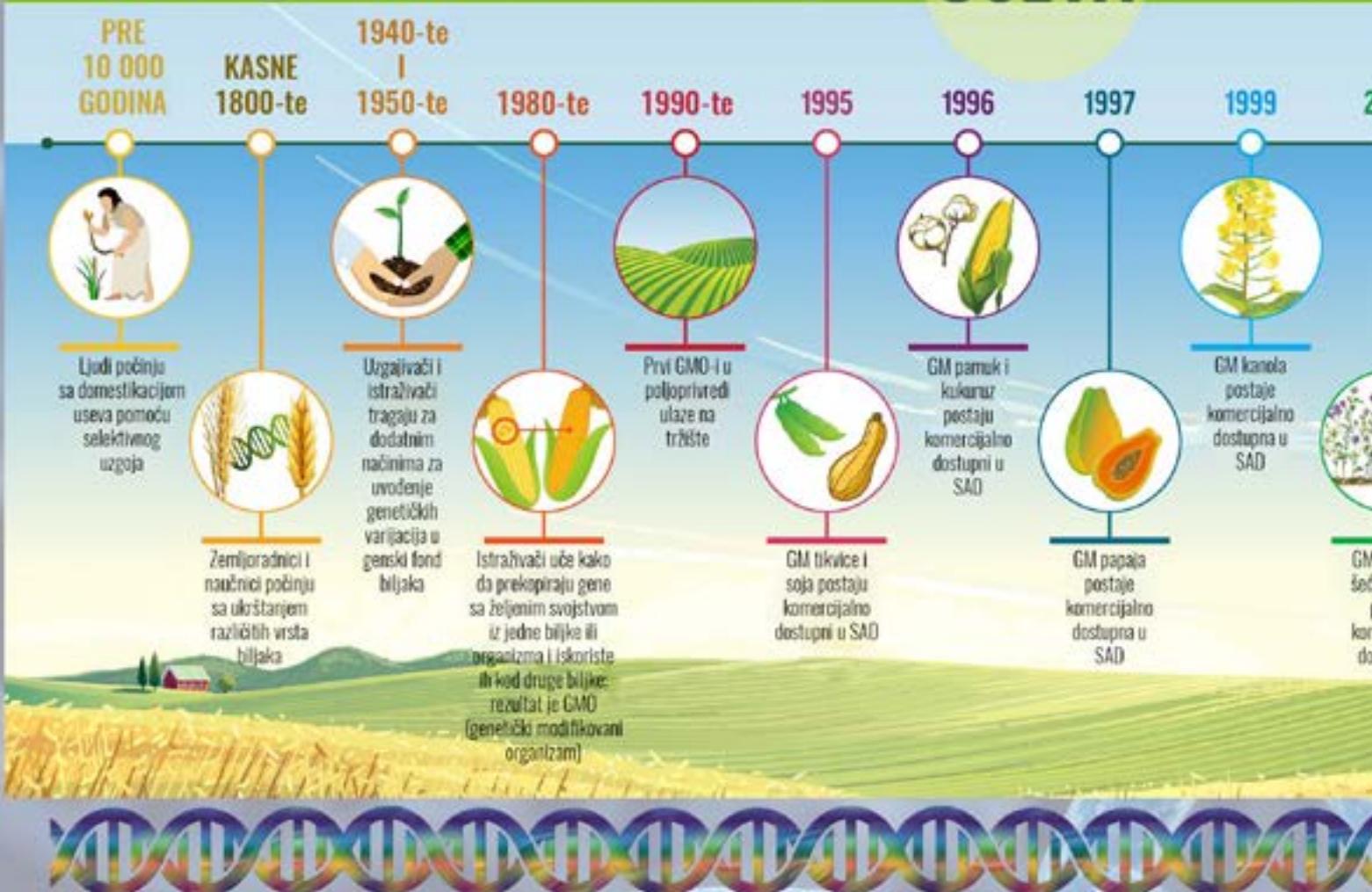
samo o svom fakultetu i donekle o drugim fakultetima prirodnih nauka, kurikulumi su takođe prilično teški i obimni. Ali, za razliku od nižih nivoa obrazovanja, zastupam mišljenje da univerzitet i mora biti na ovaj način ambiciozan. Tačna je primedba da imamo manje mogućnosti za praktični rad, zbog nedostatka novca, ali naši studenti, kako najbolji tako i oni prosečni, odlaze u beli svet upoznati sa svim savremenim znanjima, često spadaju među najbolje i značajno su više cenjeni nego što bi to bili u sopstvenoj zemlji.

Genetička modifikacija - naučni

Istorijski razvoj genetičke modifikacije

USEVA

izvor je bio

Kako se usevi genetički modifikuju

10K - >300K

?

1 - 2

1 - 4

Željeni gen(i) se ubacuju zajedno sa svim ostalim genetskim materijalom. Nisu potrebna depunksa ispitivanja bezbednosti.

Nasumične promene u genima, obično nepredvidive. Nisu potrebna depunksa ispitivanja bezbednosti.

Ciljni gen(i) je isključen ili „ušten“. Potrebna su ispitivanja bezbednosti.

Željeni gen(i) je ubacjen samo na poznatu lokaciju. Potrebna su ispitivanja bezbednosti.

Genski ptičići ispaljuju metalne čestice prekrešene sa DNA u seme

4. KORAK- Uzgoj GMO-a

Kako se pravi GMO?

Šta je uopšte GMO? Česta zabluda je to da je bilo koja životinja ili biljka koja se nalazi izvan referentnog domena onoga što mi nazivamo „prirodnim”, zapravo GMO. Snimci abnormalno velikih krava i paradaža prvi padaju na pamet. Međutim, naučna zajednica i (u slučaju SAD) Savezna uprava za hrane i lekove (U.S. Food and Drug Administration - FDA) koriste znatno strožiju definiciju GMO-a. Oni kažu da je GMO životinja ili biljka koja je nastala genetičkim inženjerinom. Genetički inženjering je pojam koji se koristi da opisuje biotehnološke metode koje koriste naučnici da bi na direktnan način manipulisali genomom nekog organizma. Prema ovoj definiciji, biljke i životinje koje su nastale selektivnim uzgojem ne spadaju u GMO, podjednako kao i životinje koje su modifikovane davanjem hormenskih suplemenata ili antibiotika. Zapravo, po tim kriterijumima se teško može reći da u upotrebi uopšte imamo meso koje je GMO, iako životinje na farmama mogu dobijati genetički modifikovane useve u ishrani.

Osnovni cilj većine genetičkog inženjeringu koji se obavlja na hrani je podizanje količine sreva i/ili unapređenje hranljive vrednosti kod životinjske prehrane. Na tržištima SAD nema genetički modifikovanih useva, koji su modifikovani da budu neobično veliki. Slike ekstremno velikih biljaka, koje se koriste da bi se podstičala slika o GMO-u kao „Frankentajnu”, u najvećem broju uopšte nisu slike GMO-a. Takva biljka mnogo češće nastaju pomeću daleko manje kontroverznih metoda selektivnog uzgoja ili korišćenja suplemenata, a ne pomoću genetičkog inženjeringu.

Genetički inženjering se naširoko koristi u biološkim istraživanjima. Modeli miševa se stvaraju za biomedicinske studije, bakterije se stvaraju da bi se pravili lekovi poput insulina, a biljke se modifikuju zarad poljoprivrede. Svi ovi prizvodi genetičkog inženjeringu su nastali pomoću istih esenčnih koraka - identifikovanja korisnog svojstva, izolovanja tog genetičkog svojstva, ubacivanja tog svojstva u genom željenog organizma i potom uzgoja takvog organizma. Ti načini su poznati i preko javno dostupnih informacija o tehnologijama koje firme poput recimo Monsanta koriste. Slične tehnologije koriste svakako i drugi veliki igrači na ovom tržištu - Syngenta, BASF, Dow, Bayer i Du Pont.

Prvi korak - Nalazanje korisnog svojstva. Da bi se pronašle korisne nove svojstve, naučnici najčešće gledaju ka prirodi. Uspješno otkriće zanimljivog novog genetičkog svojstva je često kombinacija kritičkog razmišljanja i sreće. Na primer, ako istraživači tragači za svojstvom koje bi usevima omogućilo da prežive u određenoj sredini, tražili bi organizme koji prirodno mogu da opstanu u toj sredini. Ili, ako žele da uvećaju hranljivu vrednost useva, pregledali bi spisak biljaka za koje spravljano veruje da proizvode željeni nutrijent.

Primer svojstva koje GMO ima, a koje je otkriveno ovom kombinacijom sreće i kritičkog razmišljanja je tolerancija na herbicid Roundup. Monsanto je stvorio „Roundup Ready“ biljke, nakon što je promašao bakteriju koja raste pored fabrike Roundup-a, u kojoj je gen koji joj omogućava da preživi u blizini herbicida. Syngenta je stvorila Golden Rice, sa uvećanom količinom pro-vitamina A, koji ljudsko telo potom pretvara u vitamin A. Istraživači Syngenta su otkrili niz gena koji proizvode pro-vitamin A i sastavili spisak biljaka kod kojih su tražili taj niz. Uz malo sreće, u prirodi je nađen kukuruz koji ima gen pomoću kog Golden Rice stvara pro-vitamin A u merti koja zadovoljava nutritivne potrebe zajednica u kojima je vitamin A redak.

Drugi korak - Izolovanje genetičkog svojstva od interesa. Komparativnom analizom se dekodira to koji deo genetičkog sastava organizma sadrži svojstvo od interesa. Genomi biljaka sa tim svojstvom se upoređuju sa genomima iste vrste, ali bez svojstva, da bi se identificovali geni koji postoje samo u ovim prvima. Genomi različitih vrsta sa istim svojstvom se takođe mogu poređati, da bi se identificirao gen, kao što je bio slučaj kod razvoja sorte Golden Rice. Ako nema podataka za upoređenje, naučnici će namerivo obrisati ili „uspavati/isključiti“ delove genoma od interesa, sve dok se željeno svojstvo ne izgubi, čime identificuju gene koji dovode do tog svojstva.

Da bi se ubrzao proces, prvega radi, Monsanto je razvio i patentirao metodu koju naziva „Sisanje semena“ (seed chipping). Time skidaju delove semena za visokodeljno genetičko sekvenciranje, dok ostatak semena ostaje za sadnju. Time se stvara genetička baza podataka biljaka i pre nego što su posadene, gde se pomoću barkodova biljke vezuju za svoje genotipe. Istraživači onda mogu da koriste ovu bazu podataka da identificuju nova svojstva od interesa ili da optimizuju željena svojstva biljaka, izborom najboljih genotipa na osnovu fenotipa.

Treći korak - Ubacivanje željenog genetičkog svojstva u novi genom. Menjanje genoma u semenu biljaka je teško, zbog njegove krute strukture. Mnoge biotehnološke kompanije koriste „genske pištoline“ koji ispaljuju metalne čestice prekrivene sa DNK, pravo u tkivo biljaka, zrnom kalibra 0,22. Monsanto više ne koristi genske pištoline, već koristi bakteriju Agrobacterium tumefaciens, koja prirodno ulazi u seme i menja biljku ubacivanjem delova svoje DNK u genom biljke.

Četvrti korak - Uzgoj GMO-a. Nakon što je genetičko svojstvo uspešno ubaćeno u genom organizma, modifikovani organizam mora da bude sposoban da raste i umnožava se sa novootvorenim genom. Prvo, genotip organizma se mora proveriti, pa tako istraživači šire samo one organizme kod kojih je genom ispravno modifikovan.

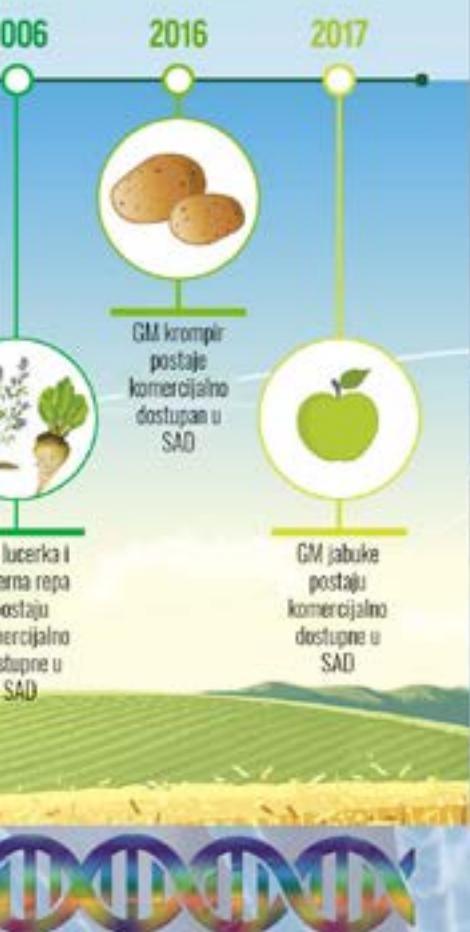
Biotehnološke kompanije ulazu mnogo novca u održavanje i umnožavanje tih biljaka, kada ih stvore. Kompanije koriste posebne komore za klimatski-kontrolisani uzgoj, a biolozi redovno neposredno proveravaju biljke da bi se uverili da rastu kako je predviđeno.

Tokom ovog procesa, biotehnološke kompanije koriste automatizaciju, poput GenV matice za sadnju kompanije Monsanto, da bi lakše pratili biljke i proračunavali optimalnu sadnju i uslove rasta, da bi stvorili najbolje moguće useve. GMO seme često ima uputstvo za razmak između sadnica i načine hranjenja, kao rezultat ovih studija.

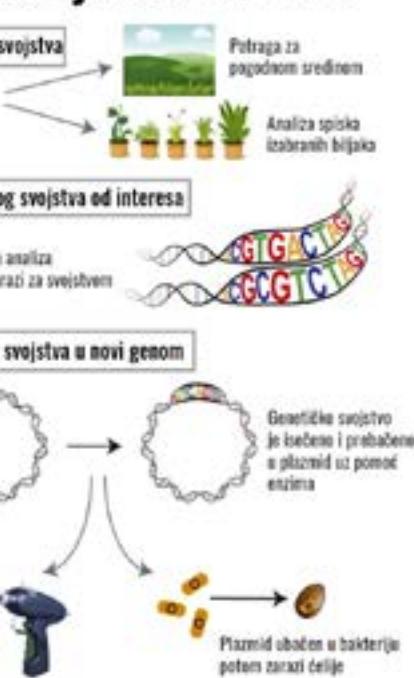
Budućnost nastanka GMO-a. Sposobnost ljudi da modifikuju useve zarad uvećanih prinesa i hranljivosti u dalmi sredinama, ključna je za budućnost poljoprivrede. Tehnološki napredak od selektivnog uzgoja do genetičkog inženjeringu je otvorio široko polje mogućnosti za budućnost naše ishrane. Kako se tehnike genetičkog inženjeringu, poput RNAi i tehnologija zasnovanih na nukleazi za direktno modifikovanje genoma stalno unapređuju, naša sposobnost da stvorimo nove GMO-e će takođe rasti. Kako se šire naučne sposobnosti, tako postaju značajna i pitanja etike i idealu koji se nalaze oko GMO-a, a da bismo mogli efikasno i bezbedno da koristimo ovu tehnologiju na način koji i društvo vidi kao prihvratljiv.

Savsim opravdane zamerke velikim GMO kompanijama (npr. najčešće pomirjani Monsanto) odnose se na praksu koja se vodi tehničkom ka tržišnom monopolu i egromnom garniture profitu. Na primer, pravljenje GM biljaka koje se ne mogu samostalno razmnožavati u sebi podrazumeva kupovinu semena pred svaku sezonu sejanja. S druge strane, sterilnost ovih kultura može se smatrati preventivnjem za kres-polinaciju sa „divljim“ biljkama u okolini ekosistema čime se smanjuje verovatnoća prenosa „neobičnih“ gena u druge prirodne populacije. To se, naravno, pogodno poklapa sa finansijskim interesima ovih kompanija. Takođe, totalni pesticidi na koje su transgeni sojevi rezistentni kreiraju se za konkretne biljke i vode vezanoj kupovini, opet povećavajući profit. Takva praksa, logično, izaziva bes proizvodnja klasičnih pesticida zbog smanjenja priroda i pokreće anti-GMO kampanje koje, nažalost, veoma često nemaju nikakvo naučno pokriće.

* citat iz dela: How to make a MO (Chelsea Powell) i GMO hysterija (Biljana Stojković)

istorije do sadnice

Bržiće kontrolisane komore za uzgoj se nadziru, da bi se osiguralo da novi GMO raste i umnožava se. Konačni uzorci uzgoja se definitivno određuju u ovi fazi.

SKANDALOZNO! POP JE...

Lekar dilovao drogu – ništa posebno. Pop dilovao drogu – skandal!

Čini se da se danas svakog meseca u medijima pojavi nekoliko ovakvih tekstova.

Pop mrtav pijan, pop uhapšen zbog pedofilije, pop dilovao drogu, pop potajno gej... Popovi su senzacija na internetu. Skoro svi u Srbiji znaju za popa koji je u govoru rekao „Voda skupa, preskupa; heroin loš i nikakav“. Niko ne zna kontekst, ali su svi videli taj snimak oca Rafaila, igumana manastira Podmaine kod Budve. Rafailo je dobro poznat na jutjubu, jer je imao mnogo bisera: joga je satanistička, pokemoni su demoni... No, što smo toliko opsednuti popovima?

Događaji vezani za njih dobijaju veću medijsku propraćenost nego bilo koji vezani za ljude sa drugim zanimanjima. Lekar dilovao drogu – ništa posebno. Pop dilovao drogu – skandal! Policajac došao pijan na posao – ništa novo. Pop došao pijan na krštenje – udarna vest! Očigledno nas popovi privlače zbog njihove mantije.

Od popova se očekuje da su moralniji od „normalnog“ čoveka. Njihov posao je vezan za Boga i zato se očekuje da oni imaju bolji moralni kompas od nekog prosečnog čoveka na ulici. Očekujemo da su popovi dobri ljudi, jer nam mantija uliva poverenje na isti način na koji policijska uniforma utiče na to da se osoba percepira kao autoritet. Taj psihološki efekat je dobro poznat, ali da li je opravдан?

Hrišćanstvo je legalizovano Milanskim ediktom 313. godine, a za manje od veka će ono postati zvanična religija Rimskog carstva. Više se hrišćani nisu progonili, nego su počeli da podižu crkve i manastire širom Afrike, Azije i Evrope. Mnoge crkve su počele da sakupljaju knjige koje su tada bile skupe u svojim bibliotekama. Zbog ovoga su postale centri obrazovanja u srednjem veku, a čak će i univerziteti započeti kao manastirske škole.

Od crkvenih ljudi se očekivalo da su najpametnije osobe u društvu.

Negde su ta očekivanja počela da blede u renesansi, negde tokom prosvetiteljstva, a negde nikada nisu. Priča Srbije je još komplikovanija, jer je Srpska pravoslavna crkva igrala značajnu ulogu u formirajući i očuvanju nacionalnog identiteta. Crkva je u srednjem veku bila centar obrazovanja, zatim je tokom perioda Osman-skog carstva imala centralnu ulogu u čuvanju identitet Srbija, a nakon osamostaljenja je obrazovni sistem kasnio za evropskim prosvjetiteljstvom tako da je crkva opet preuzela ulogu koju je imala u srednjem veku. Pre nego što je naš najpoznatiji prosvetitelj, Dositej Obradović, zabeležio čuvenu rečenicu „knjige, braćo moja, knjige, a ne zvona i praporce!“ je i sam želeo da postane svešteno lice. Naravno, sa vremenom je i Srbija promenila mišljenje. Danas se crkveni ljudi ne smatraju jednim od najpametnijih, ali su svakako jedni od najuglegnijih ljudi, pogotovo u ruralnijim mestima. U selima je pop jedan od najvažnijih ljudi. Ali, čak i u gradovima se rad popova prati, iako se polako i njihov moral preispituje. U urbanijim mestima se čak i zbivaju šale na račun popova, a i komentarišu se njihova primanja. „Gle, pop Miroslav je kupio nov džip“. Mada smo daleko od toga da popovi izgube ugled i samim tim crkva natera da plaća poreze i odvoji od države. Ipak, popovi i dalje uživaju u ugledu. Da se neko napio na sahrani nije udarna vest. Novinari se ne bi usudili da pišu o takvoj boljoj temi,

osim ukoliko nije neka poznata ličnost u pitanju. Mada, kada se sveštenik Nenad Obradović iz sela Drugovac nadomak Smedereva napio, mediji u Srbiji i šire su delili priču:

Sveštenik koji je trebalo da održi opelo „nije bio u stanju“ ni da odšeta do groblja u ovom selu, već je morao da se vozi. Kako očevici tvrde, „pop je malo više popio“ pa je do groblja u traktorskoj prikolicu i zadremao pored kovčega sa pokojnikom. - (Izvor: SDCafe)

Ljudi se ponašaju moralno zato što drže do sebe.

Da li se neko napio i pravio nered u kafani nema veze sa njegovom profesijom, nego sa njegovim karakterom. Raditi u crkvi je isto kao i raditi u nekom javnom ili privatnom preduzeću. To je samo posao. Popovi, kao i poslovni ljudi, imaju svoj život van profesije. Imaju porodicu i hobije. Omiljena jela i pića. Neki imaju poroke poput alkohola ili cigareta, a možda i nekog ilegalnog narkotika. Mada,

zašto ih onda društvo ne posmatra tako? Da neko kupi Iphone, ništa novo, ali ako pop kupi to je onda strašno. Počeće svakakvi tračevi da se čuju po komšiluku. Šta će to njemu? On je život posvetio Bogu, ne trebaju mu materijalne stvari. Ali, da li je on život posvetio Bogu ako ima isti život kao i svi drugi ljudi sa izuzetkom što radi u crkvi, a ne u kancelariji? Popovi ne idu u manastire da se odvoje od sveta. Oni nisu svoj život predali službi Bogu, samo rade posao kao i bilo

Posedovanje moralnosti se i ne očekuje od profesije, nego od čoveka.

Priča je izazvala niz reakcija. Neki su oštro osuđivali postupak, a neki su rekli da su i popovi ljudi te šta je tu strašno. Kada su pomenutog popa pitali o incidentu, on je rekao da mu je namešteno. Rekao je da ga ljudi koji su ga fotografisali ne vole, a da nije bio pijan, nego mu je pozlilo i pao je. Rekao je da ima astmu i da je to uzrok, ali je priznao da je popio jedno pivo, ali kako sam dodaje: „Šta je za mene jedno pivo? Imam 110 kilograma.“ Dakle, da li su popovi ljudi poput ostalih? Naravno da jesu. To moramo i upamtiti. Društvo od njih očekuje da su moralni zbog posla kojim se bave, ali to je absurdno. Ne postoji zanimanje zbog kog moraš biti visoko moralna osoba. Posedovanje moralnosti se i ne očekuje od profesije, nego od čoveka. Da li je neko novinar, policijac, političar, vatrogasac, lekar, učitelj ili pop, koja je razlika? Da, želeli bismo da su svi oni moralni, jer naš život zavisi od njihovih profesija (barem nekih). Ali, to ne znači da oni zbog profesije moraju biti visoko moralni – svesni smo užasnih stvari koje su radili neki političari, lekari i sveštenici tokom Drugog svetskog rata ili policajaca koji danas tuku nedužne građane.

koja je razlika da li je pop pušio marihuanu ili je to radio veterinar? Možda imaju čak i iste hobije, a jedina razlika je što je jedan studirao na Fakultetu veterinarske medicine i radi u privatnoj ambulanti dok je drugi studirao na Pravoslavnom bogoslovskom fakultetu i radi u crkvi. Što ne bi obojica mogli da slušaju hevi metal ili rok? Zašto bi bilo čudno čuti da pop svira u rok bendu, ali da je veterinar basista u bendu nije ništa posebno?

Svaka osoba odgovara za svoje postpune i odluke bez obzira na to čime se bavi. Ni popovi na sebe ne gledaju kao na neke „više“ ili „bolje“ ljude od prosečnog čoveka. Oni znaju da su isti kao i svi;

koji drugi.

Šta je onda strašno u tome da uveče nakon posla odu sa društvom da popiju nešto? Šta je nezamislivo u tome da preteraju sa pićem? Ljudski je grešiti, a i popovi su ljudi. Da, nemaju kancelarijski posao od 8 do 16 časova, slobodne vikende, a i ne plaćaju porez, ali su ipak ljudi kao i svi. To moramo upamtiti. Davno se promenilo društvo iz srednjeg veka. Uloga crkve i njenih zaposlenih se menja. Jedini način da Srbija postane u potpunosti sekularna država je da se to uvidi i prihvati da su i ljudi koji rade u Srpskoj pravoslavnoj crkvi ili bilo kojoj drugoj religijskoj organizaciji obični ljudi.

O MARIHUANI UKRATKO

Marihuana je odličan analgetik (sredstvo protiv bolova), možda najbolji koga trenutno imamo.

Sa jedne strane ljudi koji pričaju o farmakomafijama, sa druge oni koji izgleda ozbiljno misle da je marihuana nekakva strašna „droga.“

Da ponovimo ukratko šta je stav moderne neuronauke, trenutno medicinsko znanje o marihuani, i trenutno iskustvo iz država u kojima je marihuana legalna.

Marihuana je odličan analgetik (sredstvo protiv bolova), možda najbolji koga trenutno imamo. Osim za ekstremno akutne upo-

trebe (čovek u bolnici sa teškom fizičkom povredom), marihuana je za ovu svrhu daleko bolja, sigurnija i efektivnija nego opijati koji se široko koriste i prepisuju. Za razliku od opijata, marihuana takođe ne izaziva fizičku zavisnost, ne može se predozirati (predoziranje opijatima je smrtonosno), i nema teške negativne nuzefekte (opijati slabe disanje, dovode do zatvora, i proizvode razne kardiovaskularne probleme).

Marihuana je za većinu populacije jako dobar antiemetik (sredstvo

protiv mučnine), opet među najboljima koje imamo. Za ljude na teškim hemoterapijama ona može da doslovno predstavlja razliku između života i smrti (o kvalitetu života tokom tretmana da i ne govorimo).

Za određen deo populacije (ne za sve!) određeni sojevi (ne svi!) marihuane daju odlične anksiolitičke efekte (protiv nervoze i paničnih napada). Kod mnogih ljudi koji pate od insomnije, marihuana je verovatno *najsigurnije* trenutno postojeće sredstvo (neuporedi-

vo efikasnije i manje opasno od pilula za spavanje, koje takođe - za razliku od marijuane - mogu da izazovu fizičku zavisnost.)

Postoji i još par stvari kod kojih marijuana ima određeno pozitivno dejstvo, ali ne posebno medicinski upotrebljivo. Recimo, kod ljudi koji pate od glaukoma, marijuana može da smanji očni pritisak bez teških nuzefekata koji prate druge farmakološke inter-

To je jedna strana priče. Ovo je druga:

Marijuana NE LEĆI RAK. Kao i za milion drugih stvari koje ne leče rak, pokazano je da u određenim ćelijskim kulturama ekstrakti smanjuju brzinu deobe ćelija nekih vrsta raka, ili da ih čak ubijaju direktno. Da parafraziram Randala Monroa, svaki put kada vam neko kaže da neka supstanca X "ubija rak u ćelijskoj kulturi," setite se da isto važi i za pištolj. Lako je ubiti ćelije raka u kulturi; uraditi to unutar živog čoveka, a da taj čovek ostane živ... to je sasvim druga stvar. Od stvari koje deluju u kulturi manje od jedne u hiljadu ima upotrebljivo dejstvo u živim ljudima.

Marijuana NE LEĆI autoimune bolesti. Ima merljivu imunomodulatornu funkciju, i pokazuje male pozitivne efekte kod nekih autoimunih bolesti, ali trenutno nema studija koje pokazuju efekte koji su zaista vredni pomena u terapeutskom smislu. Kod ljudi sa autoimunim bolestima, smanjenje stresa može da značajno pomogne (kroz modulaciju stres-hormona kortizola), što znači da marijuana može da bude korisna u tom smislu (kao anksiolitik). Ali nije nekakav magični lek.

Marijuana NE LEĆI Alchajmerovu bolest. Pomaže kod nekih simptoma (opet, anksiolitik), ali ne usporava bolest, ne sprečava je, i nema vidljivog efekta na verovatnoću njenog razvoja. (Postoje

Kao rekreativna droga, marijuana je za dva reda veličine manje opasna od alkohola.

vencije - ali ovo smanjenje pritska traje samo 3-4 sata, što zahteva prečesto korišćenje medikamenta.

Negativne posledice pušenja marijuane su slične posledicama koje imaju retki pušači (oni koji puše jednu do tri cigarete dnevno). Ako se koristi vaporizator ili ako se kanabis uzima oralno (kroz hranu), većih negativnih efekata po opšte zdravlje prosto nema.

Da ponovimo, nema stvaranja fizičke zavisnosti, niti se može predozirati. Kao rekreativna droga, marijuana je za dva reda veličine manje opasna od alkohola; čovek koji popije dve čašice rakije uz večeru je neuporedivo veći narokman od čoveka koji uzme par udisaja trave pre spavanja. (Kad smo već tu, da se podsetimo da se alkohol može predozirati, da izaziva fizičku zavisnost, i da ima značajne negativne posledice po zdravlje.)

Učestalost raka nije manja kod ljudi koji redovno koriste marijuanu ili uzimaju konopljino ulje. Ljudi koji pate od raka i počnu da koriste marijuanu imaju manje bola (analgetik), bolje se hrane (antiemetik) i manje pate od stresa (anksiolitik) - što može da pomogne da se čovek oseća bolje, a možda može da malo pomogne i u oporavku (teško je reći). Ali sasvim sigurno nije „lek protiv raka“.

preliminarne studije na određenim supstancama razvijenim *na osnovu* marijuane, ali za sada je to sve veoma bledo.)

Ne treba preskočiti negativne nuzefekte. Korišćenje marijuane tokom tinejdžerskih i adolescentskih godina (od 14-24) povećava rizik razvoja šizofrenije. U prosečnoj populaciji, ovaj rizik je zanemarljivo mali; ali ljudi koji imaju porodičnu istoriju mentalne

bolesti (roditelje ili bliske rođake sa maničnom depresijom, šizofrenijom ili sličnim poremećajima) treba da izbegavaju marihanu makar do 25-te godine života (nakon te tačke, rizik postaje značajno manji).

Višegodišnja hronična upotreba (kada se veliki deo dana provodi pod dejstvom) dovodi do trajnog smanjenja kapaciteta u kratkoročnoj memoriji. Opet, ovaj efekt je mnogo manji nego efekt alkohola (ljudi koji provedi jednak deo dana pod uticajem alkohola su u mnogo goroj situaciji), o opijatima da i ne govorimo; ali ne sme se preskočiti.

Mada marihuana ne izaziva fizičku zavisnost, ona može da izvede psihološku zavisnost kod oko 9% korisnika. Šta ovo znači? Fizička zavisnost kakvu proizvode opijati ili alkohol znači da čovek koji prestane sa korišćenjem ima

pod uticajem marijuane ne treba voziti automobil, ne treba koristiti opasne mašine, i treba paziti tokom kretanja i hodanja. Marijuana nije sredstvo koje aktivan i produktivan čovek može koristiti tokom dela dana kada je na poslu, recimo.

Kod određenog broja ljudi, marijuana umesto smanjenja stresa

smanjenja kriminala i društvenih problema (čovek koji puši marijuanu je MNOGO manji problem za druge ljude, ili za policiju, nego čovek koji piće alkohol).

Zbog preostale društvene stigme će vam to retko ko otvoreno priznati, ali u bilo kom Američkom odeljenju za neurologiju ili neurologiju makar tri četrtine ljudi

Višegodišnja hronična upotreba (kada se veliki deo dana provodi pod dejstvom) dovodi do trajnog smanjenja kapaciteta u kratkoročnoj memoriji.

period oporavka koji je praćen fizičkom bolešću, bolovima, i koji može biti opasan po život (potgotovo u slučaju alkoholičara). Psihološka zavisnost o kojoj ovde govorimo je nešto drugo: ljudi koji su pod ogromnim stresom, ili koji pate od prevelike nervoze, mogu da se naviknu na niži nivo stresa usled korišćenja marijuane. Povratak nazad u njihovo normalno stresno stanje im onda izgleda užasno, i oni insistiraju da nastave sa korišćenjem. To može dovesti do prečestog ili prevelikog korišćenja koje onda negativno utiče na život.

Konačno, uticaj marijuane ima neke efekte slične pijanstvu. Dakle,

proizvodi snažnu paranoju (koja je veoma stresna, ali nije trajna). Ovo donekle zavisi od soja marijuane, ali najčešće zahteva da se prestane sa korišćenjem.”

Konačno, kod malog broja ljudi, marijuana izaziva tešku paradoksalnu mučninu (umesto normalnog antiemetičkog efekta); takvi ljudi prosti ne mogu da je koriste. (Na moju veliku žalost, u ovu grupu spadam i ja).

Ukupno, marijuana treba da bude legalna. Ovde kod mene (Arizona, SAD) je legalna za medicinske upotrebe, i široko se koristi u društvu decenijama. Potpuna legalizacija u Koloradu je dovela do

povremeno koristi marijuanu (uglavnom kao pomoć za spavanje ili kao analgetik), a oko četrtine je koristi redovno (uglavnom kao anksiolitik).

Ne treba o marijuani govoriti kao o nekakvoj „drogi“ koja je ekvivalentna heroinu ili kokainu. Ljudi koji se zalažu za njenu legalizaciju nisu nekakvi drogiraši koji žele da pobegnu od policije.

Isto tako, ne treba je promovisati kao čudotvoran lek za sve i svašta. Osnovni, dokazani efekti su više nego dobri sami po sebi. Zašto nepotrebno dodavati izmišljene attribute?

HRONIKA

Cilj je da ovim načinom istorijskom identitetu Kuršumlije što upečatljivije i očiglednije pridruži Nemanjino nasleđe i slava.

25. oktobar 2017.

„Zato pitam gospodu ministarku - da li embrion, nerođeno dete, novo ljudsko biće u utrobi majke, ima pravo na život?“ - Mirko Bulović

Potpredsednica Vlade Srbije i predsednica Koordinacionog tela za rodnu ravnopravnost Zorana Mihajlović je poručila da treba pustiti žene da rađaju onda kada one to hoće.

Na pitanje novinara kako komentariše izjave crkvenih velikodostojnika da žene moraju da rađaju da bi obnovile naciju, Mihajlović je rekla da ne veruje da danas ženama treba reći tako nešto.

„Jedni kažu da su žene ubile više dece od Hitlera, sa druge strane patrijarh kaže da treba da rađamo decu da bismo očuvali srpstvo“, kaže Mihajlović.

Ona je naglasila da je njeno mišljenje da žene treba pustiti da same odlučuju kada će rađati.

„Mislim da danas nema žene na svetu koja ne želi da ima dete, da ga neguje, gleda i brine o njemu i da se brine o njegovom napretku. Svakako, ne treba da zaboravimo da žene nisu ranije mogle da kažu svoje mišljenje kada smo imali mnoge ratove i da budu na mestima gde se donose odluke. Da budu tu kada su njihova deca, muževi i braća odlazili odakle se nisu vraćali ili su se vraćali bez ruku, nogu ili u kovčezi-

ma“.

Mihajlović je rekla da treba pustiti žene da misle o svojoj deci i da rađaju decu onda kada one to žele.

“Nemojte ih prisiljavati na to, one vode računa i o svojoj porodici i o svojoj državi”, dodala je Mihajlović.

<https://www.rtbyn.com/3883405/pustite-zene-da-radaju-kada-zele>

27. oktobar 2017.

Episkop bački Irinej, rođen kao Mirko Bulović, izjavio je da se stavovi potpredsednice vlade i predsednice Koordinacionog tela za rodnu ravnopravnost Zorane Mihajlović o pravu žena na rađanje mogu tumačiti kao njena „otuđenost od te Crkve“.

Bulović, smatra da Zorana Mihajlović ne raspolaže kriterijumima na osnovu kojih bi mogla „meritorno“ da procenjuje sadržaj poruka patrijarha Irineja i da se njena kritika poglavara SPC „može tumačiti i kao njena otuđenost od te Crkve, Crkve njenih predaka“.

„Kao ubedena privrženica evropskih, možda i evroatlantskih vrednosti i standarda, ona je i veliki poštovalec ljudskih prava, naročito ženskih prava, iako verovatno ne zna da je tim pravima izvor u hrišćanskoj etici, odnosno u hrišćanskom učenju o neprikosnovenoj vrednosti i dostojanstvu svake ljudske ličnosti. Zna se, međutim, da osnovno ljudsko pravo jeste pravo na život. Zato pitam gospodu ministarku - da li embrion, nerođeno dete, novo ljudsko biće u utrobi majke, ima pravo na život?“, naveo je Bulović i

Ugradnja pločica u mozaik od strane najvišeg vojnog rukovodstva simbolise opredeljenost vojske da čuva i brani najvažnije i najsvetije vrednosti našeg naroda.

upitao gde je su tu moral i savest.

On dodaje da je Mihajlovićeva tvrdnjom „da treba pustiti žene da rađaju onda kada one to hoće“, poruku patrijarha Irineja stavila u kontekst ratova i stradanja. „Time je gospođa Mihajlović potpuno svesno podržala nemacku književnicu Hertu Miler, koja je samo dan ranije za ratove u bivšoj Jugoslaviji optužila srpski narod i Srpsku pravoslavnu crkvu“, smatra Bulović.

Prema njegovim rečima, motivacija Herte Miler „zаснована на istorijskim kompleksima и породичном вaspitanju јасна је и неупитна“, dok motivacija Zorane Mihajlović da „izvrće реци о деци и благослову и радости рађања“ nije politička.

Dodao je i da bi Zorani Mihajlović umesto „pomoći duhovnika dobro došla i pomoći nekog trezvenijeg političara, a po potrebi i psihologa“.

<http://rs.n1info.com/Vesti/a337863/Episkop-Mihajlovic-otudjena-od-Crkve.html>

30. oktobar 2017.

Ugradnji poslednjih delova mozaika u kupolu Hrama Svetog Save na Vračaru prisustvovali su Miroslav Gavrilović Irinej i načelnik Generalštaba Vojske Srbije general Ljubiša Diković.

Diković i članovi proširenog kolegijuma Generalštaba simbolično su na visini od 60 metara postavili pločice u deo mozaičke kompozicije, čije je predstavljanje javnosti planirano za kraj godine, saopšteno je iz Vojske Srbije.

Ugradnja pločica u mozaik od strane najvišeg vojnog rukovodstva simbolise opredeljenost vojske da čuva i brani najvažnije i najsvetije vrednosti našeg naroda,

navodi se u saopštenju.

Tokom prethodnih sedam meseci, na ugradnji mozaika, koji broji više od tri miliona raznobojnih pločica, angažovan je tim od 12 majstora mozaičara iz Rusije koje predvodi autor mozaičke kompozicije akademik Nikolaj Muhin.

Mozaik predstavlja vaznesenje Hrista okruženog andelima, dok se u donjem delu kompozicije nalazi

lik Presvete Bogorodice, koja sa dva arhangela i 12 apostola prati vaznesenje Hristovo.

<http://rs.n1info.com/Vesti/a338548/Dikovic-i-Irinej-u-Hramu-Svetog-Save.html>

30. oktobar 2017.

Jagodinca Marka S. otela je grupa muškaraca, strpala ga u gepek auta i odvezla na isterivanje đavola.

Dok je sedeо sa prijateljima, doživeo je nervni napad, počeo da šisti i udara glavom o zid. Zabrinuti za mladića, njegovi prijatelji su hteli da ga odvedu lekaru, ali im je on rekao da ga vode svešteniku. Drugovi su rekli da su samo hteli da pomognu drugu i da ga poslušaju pa su ga zato odveli u crkvu?

U toku vožnje mladić je počeo da ih šutira. Razbio je staklo na džipu kojim su ga prijatelji vozili ka crkvi. Nakon samo nekoliko minuta, ispred Osnovnog suda u Jagodini uspeo je da izleti iz džipa. U tom trenutku za Markom su, navodno, istrčali drugovi. Tada je nastalo koškanje među mladićima, oni su se potukli. na kraju su mladića strpali u auto i odvezli u crkvu gde je pop održao opelo i svetio vodicu, koju su na kraju

svi akteri ovog događaja odneli svojim kućama.

<https://www.blic.rs/vesti/chronika/detalji-bizarnog-istervanja-djavola-kidnapovali-jagodinca-i-odveli-ga-u-crkvu-da-mu/2m6bbd8>

20. novembar 2017.

Narodna biblioteka Kuršumlije i opština Kuršumlija će veliki Jubilej 850 godina od podizanja prvih Nemanjinih zadužbina, između ostalog, obeležiti i oslikavanjem dva monumentalna murala na zidovima stambenih zgrada u centru grada. Na ovim slikama će biti prikazane dve katarske figure Stefana Nemanje, gde bi – na jednoj slici u ruci držao crkvu v. Nikole, u na drugoj slici bi u ruci držao crkvu Presvete Bogorodice. Cilj je da ovim načinom istorijskom identitetu Kuršumlije što upečatljivije i očiglednije pridruži Nemanjino nasleđe i slava, i da Nemanjino ime bude jedna od prvih asocijacija kada se pomene Kuršumlija.

<http://www.blaceinfopress.rs/najnovije-vesti/raspisan-konkurs-za-izradu-likovnog-idejnog-resenja-za-oslikavanje-dva-velika-murala-u-centru-grada-povodom-850-godisnjice-izgradnje-prvih-nemanjinih-zaduzbina/>

21. novembar 2017.

Predsednik Srbije Aleksandar Vučić prisustvovao je obeležavanju slave Bezbednosno-informativne agencije, Svetog Arhangela Mihaila. Tom prilikom predsednik Vučić čestitao je svim pripadnicima Agencije njihovu

slavu i zahvalio im se na njihovom radu i uspehu u očuvanju suverenosti i nezavisnosti Republike Srbije, kao i na očuvanju bezbednosti svih njenih građana.

<https://www.danas.rs/drustvo/vucic-na-krsnoj-slavibia/>

25. novembar 2017.

Sveštenika Sašu Ognjanovića iz Crkve u Beloševcu kod Kragujevca meštani su odbranili od episkopa šumadijskog Jovana, koji je htio da ga protera u drugu eparhiju.

Parohijani su uoči slave Đurđić u znak protesta legli pod džip vladike Jovana, a kada je htio da izade iz crkvenog dvorišta, počeli su da mu drmaju automobil, zbog čega je morao da zove policiju u pomoć. Parohijani su se usprotivili odluci Jovana Mladenovića, koga zovu Lepi Jova, da njihovog sveštenika otpusti iz šumadijske eparhije i premesti ga u drugu eparhiju SPC-a. Organizovali su potpisivanje peticije protiv samovolje vladike, okupili su se i sprečili ga da otera njihovog omiljenog sveštenika.

Parohijani smatraju da vladika želi, navodno, da proda mesto sveštenika u Beloševcu, jer je izuzetno bogata parohija.

Jovan Mladenović je počeo da ih kune i naziva jericima. Kada je ušao u džip, vernici su počeli da drmaju automobil, zbog čega je zvao policiju, tražio da mu osloboди put i da mu obezbedi da izade iz kruga crkve. Odlazeći, svešteniku Ognjanoviću zapretio je skidanjem mantije kroz kanonski otpust.

Famozni Ljubomir Kačavenda je razrušio celi dvorac prethodnog vladike šumadijskog i počeo rekonstrukciju, govoreći, navodno, da to radi za novog vladiku, iako se znalo da Jovan dolazi iz SAD za godinu dana.

Ljubomir Kačavenda se razbacivao milionima, a na dvor je utrošio oko 100.000 evra.

Razbacivao se milionima, a na dvor je utrošio oko 100.000 evra. Samo jedna ikona, koju je radio Grk Adonis, koštala je oko 2.500 evra. Posle toga je pozlatio celi ulazni hol. Kada su ga pitali: „Zašto to radiš, kad će Jovan biti u Kragujevcu, a ti ideš u Bosnu?“ uzvratio je: „Hoću da Jovan crkne od muke kad vidi moju veličinu!“

<http://www.alo.rs/vesti/drustvo/vladika-jovan-jedva-izbegao-linc/132965/vest>

09. decembar 2017.

Grupa đaka osnovne škole „Bisa Simić“ u Velikoj Krsni nekoliko meseci se zabavljala igrom prizivanja duhova, a onda su lokalni pop i zaposleni su morali da isteruju đavola iz učenice osmog razreda, kada se „desio napad“. „Cela Velika Krsna je preplašena! Niko ranije nije video ovakav napad. U prvom trenutku sam mislio da je neka tinejdžerska šala, ali nam se svima sledila krv u žilama kada smo je videli. Napad je počeo ispred fiskulturne sale, u školskom hodniku. Nesrećna devojčica je ispuštala jezive krike. Vikala je: ‘Izađi iz mene, pusti me!’ Oči su joj bile bele. došla je i njena majka, koja ju je sve vreme grnila i dozivala, ali dete nije reagovalo. Samo je vrištalo i grčilo se“, kaže „jedan od očevidaca“.

Najpre se mislilo da je reč o epilepsiji, ali „neko se setio da pozove seoskog sveštenika“. „Sveštenik je čitao molitvu, nastavnici i direktor su držali devojčicu. Njih četvoro je je jedva uspelo da je savlada. Svi su se tresili od straha. Nakon 15 minuta molitve, ona je počela da se smiruje“, piše Kurir. Devojčica je, dodaje se, u septembru doživela stres kada joj je umrla drugarica i od tada je roditelji vode kod psihologa, ali nije uspostavljena nikakva dijagnoza.

<https://www.vesti.rs/Vesti/Pop-isterivao-djavola-iz-ucenice-u-Velikoj-Krsni.html>

12. januar 2018.

<https://gerila.rs/1-200-000-000-razloga-zasto-patrijarh-irinej-podrzava-vucica/>

05. februar 2018.

Kompanija Telekom dobila je najviše odlikovanje Srpske pravoslavne crkve, Orden Svetog Save prvog stepena koji je patrijarh srpski Irinej (Miroslav Gavrilović) uručio generalnom direktoru te kompanije Predragu Ćilibrku.

Kako je Telekom saopštilo, kompanija je odlikovanje dobila u znak zahvalnosti za kontinuirano učešće u aktivnostima Srpske pravoslavne crkve.

Patrijarh Gavrilović rekao je da taj orden predstavlja simbol zahvalnosti kompaniji za celokupno zalaganje i sva trajna humana dela.

„Srpska pravoslavna crkva dodeljuje najviše odlikovanje za izraženo dobrotvorstvo i svesrdnu pomoć crkvi i manastirima, kao i učestvovanje u brojnim humanitarnim aktivnostima naše Svetе Crkve“, rekao je patrijarh Gavrilović.

Telekom Srbija, kroz program korporativne filantropije i pokretanjem projekata iz oblasti društveno odgovornog poslovanja, veliku pažnju poklanja napretku društvene zajednice u kojoj posluje, a tome će svakako biti posvećena i u budućnosti, navodi se u saopštenju.

<http://rs.n1info.com/a362206/Biznis/Srpska-pravoslavna-crkva-odlikovala-Telekom.html>

„Srpska pravoslavna crkva dodeljuje najviše odlikovanje za izraženo dobrotvorstvo i svesrdnu pomoć crkvi i manastirima, kao i učestvovanje u brojnim humanitarnim aktivnostima naše Svetе Crkve“, rekao je patrijarh Gavrilović.

Bili smo u skorije vreme svedoci sukoba na relaciji Amfilohije – Aleksandar Vučić. Pisali smo i o reakciji Vučićevih botova na izjavu da on planira da izda Kosovo i Metohiju.

Posle toga videli smo i reakciju poglavara Srpske Pravoslavne Crkve, koji se zahvalio „Bogu na Alekandru Vučiću“ što je skandalozno na mnogo nivoa. Ekskluzivno vam prezentujemo dokument po kojem je Vlada Republike Srbije potpisala donaciju SPC pre nekoliko nedelja u iznosu od 1.200.000.000 dinara, zbog čega je naime potpuno jasno zašto Patrijarh Irinej toliko podržava Aleksandra Vučića i bori se za njegov opstanak na vlasti.

Влада доноси

РЕШЕЊЕ

о употреби средстава текуће буџетске резерве

1. Из средстава утврђених Законом о буџету Републике Србије за 2017. годину („Службени гласник РС”, бр. 99/16 и 113/17), са Раздела 16 ± Министарство финансија, Глава 16.7 ± Управа за јавни дуг, Програм 2201 ± Управљање јавним дугом, функција 170 ± Трансакције јавног дуга, Програмска активност 0002 ± Сервисирање спољног јавног дуга, априоријација економска класификација 442 ± Отплата страних камата, средства у укупном износу од **1.200.000.000 динара** преносе се у текућу буџетску резерву, утврђену у оквиру Раздела 16 ± Министарство финансија, Програм 2402 ± Интервенцијска средства, функција 160 ± Опште јавне услуге некласификоване на другом месту, Програмска активност 0001 ± Текућа буџетска резерва, априоријација **економска класификација 499 ± Средства резерве, и распоређују се Генералном секретаријату Владе, на име дотације за извођење потребних радова за обнову Спомен-храма Светог Саве у Београду.**

2. Средства текуће буџетске резерве из тачке 1. овог решења распоређују се у оквиру Раздела 3 ± Влада, Глава 3.9 ± Генерални секретаријат Владе, Програм 2102 ± Подршка раду Владе, функција 110 ± Извршни и законодавни органи, финансијски и фискални послови и спољни послови, Програмска активност 0008 ± Стручни и оперативни послови Генералног секретаријата Владе, априоријација економска класификација 481 ± Дотације невладиним организацијама.

3. О реализацији овог решења стараће се Министарство финансија.

4. Ово решење објавити у „Службеном гласнику Републике Србије”.

05 број 401-10640/2017

У Београду, 21. децембра 2017. године

Влада

Председник,
Ана Брнабић, с.р.

БЕЗВОŽNI HUMОР

Svinjče Darvinče i Veliki Prasac u epizodi:

BESKORISTAN

Zamisli da terorista ubija taoce, a policajac stoji sa strane i ne radi ništa.

Kako to?

Čudni su putevi jednog policajca!

Ali, ovaj...

Može da pomogne, a neće. Realno, kakav je to policajac?

Beskori-stanl!

Tačno. Upravo takav je i tvoj bog!

Veliki Prasak ©2018

Pomoliću se kao što to mama radi:
O, bože, oooo, bože, taaaako, nemoj
da staješ! O, bože, Isuse, to, toooo,
još, joooš, da, da, daaaaa!

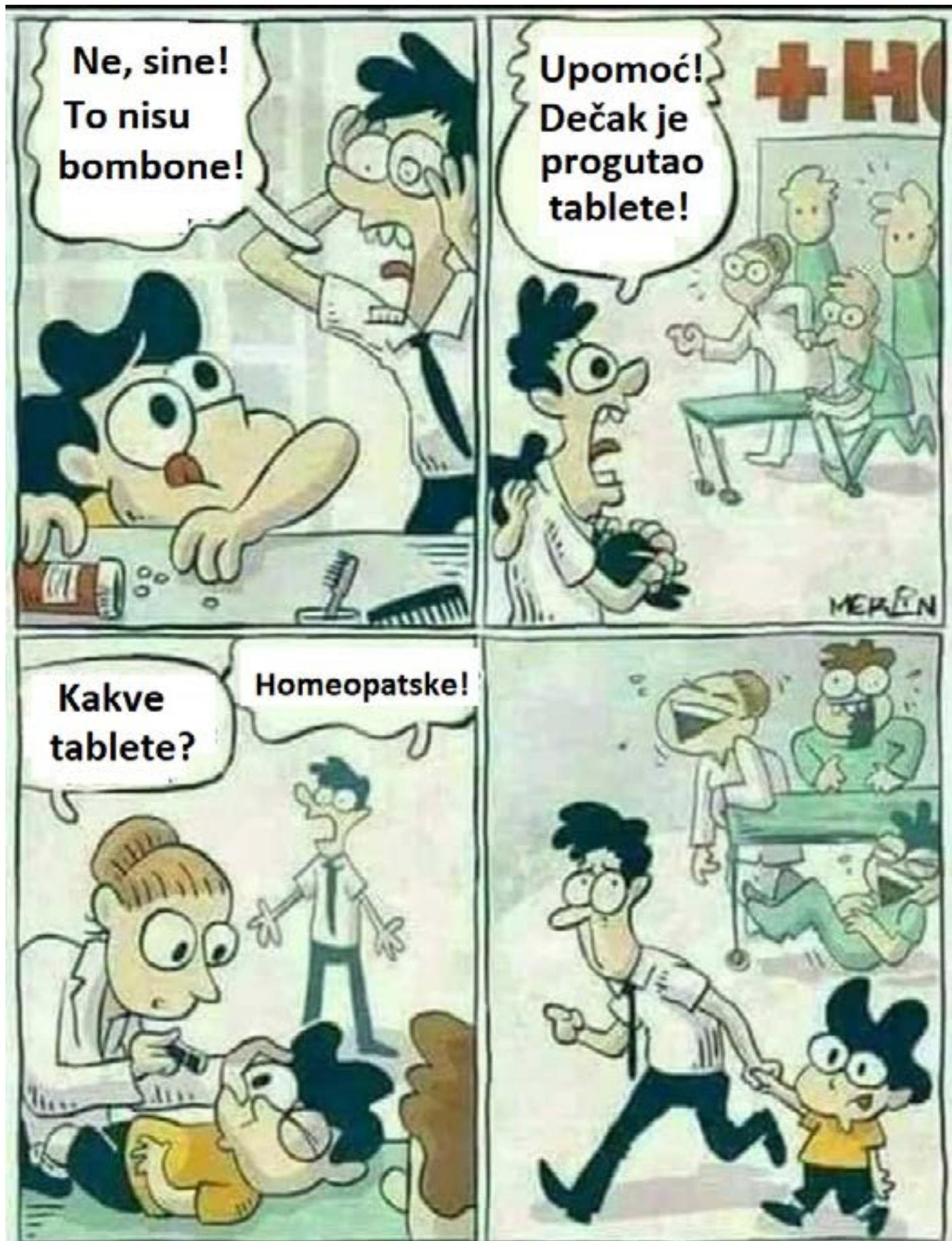

БРАТЕ ДОЋИ ЂЕ
СЛЕДЕЋИ ПУТ ИКС
МORA БОГ И ТЕБЕ
НЕКАД ДА ПОГЛЕДА

1. ДА ВРАТИМ СРБИМА КОСОВО

2. ДА ДОЂЕ ШОМИЈУ ЈЕДНОМ ИКС

Pita Tramp boga kad će Amerika biti najbogatija na svetu. „Za 100 godina!“ Zaplače Tramp i kaže: „Ja neću biti živ!“

Pita Makron za Francusku isto što Tramp za Ameriku. Kaže Bog: „Za 300 godina!“ Zaplače Makron i kaže: „Ja neću biti živ!“

Pita Vučić boga kad će Srbija biti najbogatija na svetu. Bog zaplače i kaže: „Ja neću biti živ!“

Citatii

Ono što jedan čovek naziva bogom, drugi naziva zakonima fizike.

Nikola Tesla

Vera je opravdanje za kojim ljudi potežu kad veruju u nešto za šta nema dobrog razloga.

Met Delahanti

Prilično sam nepopustljiv što se tiče cele te priče o bogu, a čini mi se da su skeptici u najvećoj meri ateisti ili bar nešto blisko tome, s čim se danas blisko identifikujem. Tako se to ispostavilo kao prava stvar i sa velikim entuzijazmom sam postao deo te grupe.

Džejmi Hajneman

Moral radii ispravno, bez obzira šta je rečeno. Religija radi ono što je rečeno, bez obzira da li je to ispravno.

Henri Luis Menken

Narod koji bira korumpirane, lažljivce, lopove i izdajice, nije žrtva. On je saučesnik.

Džordž Orvel

Religija je kad slep čovek u mračnoj sobi traži crnu mačku koja nije tamo i pronađe je.

Oskar Vajld

Ako muškarac za vreme oplođavanja svoje žene misli na drugu ženu, njihovo dete biće homoseksualac.

Hosein Dehnavi